

Proti s o u h l a s n ý m usnesením nižších soudů o majetkové náhradě není arci dovolací rekurs přípustným podle §§ 78 ex. ř. a 528, odst. 1 cřs.
Frant. Bauer.

Postup vůči židovským podnikům, řízeným správcem.

Židovské podniky, které jsou spravovány správci dosazenými říšským protektorem v Čechách a na Moravě nebo příslušným vrchním zemským radou podle § 9 nařízení říšského protektora o židovském majetku z 21. června 1939 (Věstník nařízení říšského protektora 1939, č. 6, str. 45 a násl.) jsou z hospodářského hlediska postaveny na roveň nežidovským podnikům. To platí zejména pro přidělování kontingentů, zadávání veřejných dodávek, styku s bankami, zúročení bankovních účtů atd.

Pokud v policejních nařízeních je nařízeno označení židovských podniků, jest třeba podniky řízené správcem z označení toho vyjmouti, jak se také zpravidla stalo.

Má-li býti ve výjimečných případech od této úpravy upuštěno, bude správce úřadem, který jej dosadil, vzbídnut, aby příslušná místa o tom zpravil.

Toto ustanovení neplatí pro podniky, které byly příslušnými místy zabaveny pro činnost státu nepřátelskou nebo tomu se rovnajícimu jednání majitele, nebo ve kterých je dosazen správce podle nařízení o nakládání s nepřátelským majetkem ze dne 15. ledna 1940 (Věstník nařízení říšského protektora 1940, č. 6, str. 28 a násl.), pokud spravující osoba není zároveň říšským protektorem nebo příslušným vrchním zemským radou dosazena jako správce podle § 9 nařízení říšského protektora o židovském majetku.

Postavení podniků pod vedením správců naroveň s nežidovskými

podniky platí jen v hospodářském ohledu. Jinak jest podnik i nadále podnikem židovským.

Tyto směrnice jsou obsaženy ve výnosu říšského protektora ze dne 20. dubna 1940, č. II/1 Jd - 6545/40 a otištěny ve Věstníku ministerstva vnitra v Praze, ročník XXII/1940, čís. 5, pod č. 74.
pšř.

○ cenových přestupcích II.

Vládním nařízením z 8. května 1940 č. 189 Sb. byly provedeny některé změny nařízení z 10. května 1939 č. 121 Sb. o zřízení nejvyššího úřadu cenového. Velká část těchto změn týká se oblasti přestupkové a správního trestního řízení. Poněvadž jsme v tomto časopise referovali o původních trestních předpisech (viz můj článek »O cenových přestupcích«, Právní prakse, r. III/1939, č. 7-8, str. 203 a n.), uvedeme jaké změny přineslo nařízení č. 189/40 Sb.

Změna nastala především v trestní sankci, ježto peněžitá pokuta zvyšuje se nyní z původního 1 milionu K na 3,000.000 K; vězení jednoho roku jako maximální výměra trestu na svobodě se však nemění.

Novinkou je dále zavedení blokovaného trestního řízení, které je upraveno nově vsunutým § 12a. Nejvyšší úřad cenový je tudíž oprávněn uložit politickým úřadům, aby v mezích své trestní pravomoci ve věcech cenových zmocnily orgány veřejné moci k ukládání veřejných pokut na místě činu podle § 19 vl. nař. ze dne 6. března 1936 č. 51 Sb. V tomto blokovém řízení mohou však býti ukládány peněžitě pokuty jen do výše 500 K. Bližší směrnice jest oprávněn vydati nejvyšší úřad cenový v dohodě s ministerstvem vnitra, zejména pokud jde o okruh osob, jež mají k tomuto řízení býti zmocněny, dále pokud jde o jejich postup a trestní sazby.